

Petr Hájek: Poplašná (dobrá) zpráva: Rakušan se pověsil (na Kachlíkárnu)! Odporný plakát je jeho zosobněním. Nevzdělaná knihovnice a jeden vyděšený vojenský policajt. Což takhle dát si Solženicyna? Za Říši, Chvilkaři! S vámi do pekel!

- CZ24 News | 31. října 2022

ČESKO: PETR HÁJEK se stydí za kolaboranty ze Strakovky, pokouší se modelovat, co by se stalo, kdyby „blbost nadnášela“ a našim protiruským válečníkům doporučuje četbu (což je ovšem pro Spolčení tupců nadlidský úkol)

Protivládní demonstrace za svobodu, obnovení státní suverenity a odmítnutí pokusů Fialovy pětikoalice zatáhnout zemi do války Západu proti Rusku, katalyzovaly pozoruhodné jevy a sebeudavačské reakce ve vládním táboře. Zatímco u těch zářijových (3. a 29.) dominoval v nechutných urážkách desetitisíců demonstrantů premiér Petr Fiala (ODS), tentokrát ho nahradil (a hravě překonal) ministr vnitra Vít Rakušan (STAN).

Jako obvykle si přihodila také soudružka Miroslava Němcová, senátorka za ODS, jejíž pomatená rusofobie je již psychiatrická diagnóza. Ale ozval se i vysoký státní úředník, šéf vojenské policie, jež by ze zákona měla být apolitická. Před „prověrkami“, které ministerstvo vnitra chystá dle Husákova vzoru pro státní zaměstnance, tak nejspíš chtěl dát najevo „loajalitu“, aby náhodou nepřišel o svůj luxusní flek placený z našich daní – tak jako luxusní, a opět navýšené fleky všech ostatních zmíněných.

Ale Rakušan (příhodné jméno pro šéfa českého orwellovského Ministerstva pravdy) tentokrát bezkonkurenčně dominoval. Ona to také není legrace být současně v čele politického uskupení prolezlého korupcí a kriminálními kauzami, které ze své ministerské pozice nestačí zametat pod koberec. Však také jeho vládní kolega (ministr (ne)spravedlnosti) Pavel Blažek (ODS) se právě veřejně podívil, proč se policie tolik zajímá o kriminální kauzy jeho spolustraníků z Brna a Jihomoravského kraje obecně – odkud pochází většina vlády. A tak Rakušan, věrný svému vzoru Václavu Noskovi z dob předchozího „sametového převratu“ (1948), šel do sebe, a začal jednat.

Zákony pro papaláše neplatí

Jistě: Na jednu stranu je jeho vyvěšení obří vlajky Ukrajiny, a plakátu s Vladimírem Putinem uzavřeným do vaku pro zemřelé, skandální. Pokud vysoký ústavní činitel demonstrativně žádá smrt prezidenta jiného státu – a pověsí vedle toho na budovu ministerstva také českou vlajku – je to nejen brutální krok k dalšímu zvýšení napětí, jež tato vláda vůči jaderné velmoci vyvolala, a usilovně pěstuje (čímž dále prohlubuje ohrožení naší země). Jde také o zneužití: Státní budovy, státního symbolu a v neposlední řadě rovněž státních peněz. Na tuhle svou legrácku Rakušan vyhodil (nejméně) krvavých 50 000 korun vyrvaných z kapsy daňového poplatníka.

Nejenže tak pokračuje v „tradici“, kterou zahájila domovnice v roli předsedkyně sněmovny Bazedová – Pekarová veřejným schvalováním teroristického činu (vraždy Darji Duginové ukrajinskou agentkou). Uvádí však do složité situace i zmíněného Pavla Blažka (takřečeného Dona Pabla), neboť státní zástupci by měli v obou případech sami jednat a zaúkolovat „orgány činné v trestním řízení“, aby se pustily do práce. A ony nic. Místo toho vyrábějí při politických procesech „vězně slova“.

Že to neudělá policie sama od sebe, je vzhledem k postavení podezřelých jasné. Bude proto zajímavé sledovat, jak zareaguje na trestní oznámení (vyrozuměl jsem, že je chystá i nově zvolená senátorka Jana Zwyrtek Hamplová). Jestli je promptně „odloží“, jako se stalo s naším trestním oznámením na premiéra Fialu, když nechal protiústavně vypnout náš web (a místo věcného odůvodnění to „zdůvodní“ to politickým spiskem o „složité situaci“ v naší zemi). Asi ano. Se zákony a ústavou se to už dlouho u nás má jako za Bilaka: Jen deklarují svobodu a demokracii, ale používají se pouze jako „kladivo“ na nepodvolené.

Horlivost (k protektorům) je stravuje

Na druhé straně jde o Rakušanovy (a spol.) činy a projevy tak hloupé a pubertální, až má dospělý člověk co dělat, aby se za ně nečervenal. Připomínají činy a projevy Jana Rumla (a jeho sčaudry), když po převratu obsadili Kachlíkárnu na pražské Letné, aby dali najevo, že si chtějí zapět mírně upravený text vítězně písně („Udeřila naše hodina / otevřely se brány / vtrhla sem pražská spodina / hrát si budem na pány“). A mezitím samozřejmě vyřadit z archivů dokumenty svých kámošů z disentu a dalších významných „zájmových osob“ o spolupráci s StB. Ale budiž, tak to po převratu bývá.

Jenže od něj uplynuly již více než tři desetiletí, a tihle Rakušanové – Noskové se pokoušejí o reprízu téhož šmiráckého kusu. Za pozadí jim slouží nevyhlášená válka Anglosasů proti Rusku, v níž se angažují s tradiční horlivostí českých kolaborantů vůči aktuální protektorátní moci (momentálně washingtonsko-bruselské). A jako jejich předchůdci jsou nejen odporní ve svém lokajském předklonu, udavačství a hysterických výkřicích proti domácímu odboji – ale často jsou i stejně směšní. A hloupí.

Kdyby hloupost nadnášela...

Rakušan doprovodil vyvěšení „popravčího plátna“ na Kachlíkárnu videem. Řeční v něm nad letenskou plání v předvečer chystané demonstrace ke svátku 28. října: *„Stojím tady nad Letenskou plání, den před naším největším svátkem. A moc, ale opravdu moc bych si zítra přál, aby tohle místo těch důležitých historických okamžiků našeho národa, kde se scházely statisíce lidí, zůstalo zítra prázdné. Ano, prázdné. Nepomátl jsem se,“* ujišťuje.

Ne, nepomátl, jen typickou dezinformací z neznalosti vyrábí pomatence ze zmanipulované části veřejnosti, která jej na střechu „Kachlíkárny“ vynesla. Tenhle trouba asi opravdu nevěděl, že demonstrace má být na Václaváku, nikoli na Letné. Ministr vnitra! „Kdyby hloupost nadnášela“ (Dietlovými slovy z úst Miloše Kopeckého v Nemocnici na kraji města), poletovala by nad Letnou vláda, spolu s o něco větší polovinou sněmovny. A dnes by nad Václavákem vzlétli zmanipulovaní (a zaplacení) „manifestanti“ Chvilkařů, kteří – rovněž dle protektorátní tradice – přišli vyjádřit podporu vládě „bojující proti Rusku“ (jako jejich předchůdci Hitlerovi při manifestaci za Třetí říši na tomtéž místě po heydrichiádě).

Spolčení hlupců

Vysoko nad nimi by létala Miroslava Němcová se svým výrokem na adresu demonstrace nepodvolených, kde se prý sešla *„ruská pátá kolona s naší pátou kolonou“*. Co ta knihovnice asi četla, že vůbec netuší, odkud se ten pojem do naší řeči dostal, takže z definice jaksi není možné, aby se dvě

páté kolony sešly v jedné zemi? Ale ona to chce jen tak vyplivnout, ono to už nějak dopadne. A současně doufá, že zakryje, že právě nevzdělaná knihovnice je součástí opravdové páté kolony Washingtonu, v jehož zájmech její spolustraníci ve Strakovce plundrují státní kasu a chatrné zbytky výzbroje naší armády posílají co „dary“ na americké bojiště na Ukrajině.

A' pro pos, armáda: Shora zmíněný šéf vojenské policie Otakar Foltýn po páteční demonstraci napsal: *„Kdokoli neuznává základní hodnoty našeho státu uvedené v ústavě, nemá morální právo mávat naší vlajkou. Vezměme si naši vlajku zpátky. Symbolizuje pozitivní hodnoty a nepatří do rukou extremistů. Je naše.“*

Asi vojenskému policajtovi někdo jeho vlajku vzal – ale spíš bych se vsadil, že českou vlajku doma nikdy neměl. Ta hloupost je ovšem nevýslovná. Při „rektálním alpinismu“ vůči Fialové vládě (a soudružce ministryni Afroameričanové) zjevně nezaznamenal, že demonstranti opakovaně požadují, aby právě vláda dodržovala ústavu (především v částech občanských práv a svobod). Jenže chtějte něco přičetného od kámošů „morálního obra“, varšavsko-natovského „generála“ Petra Pavla...

Což takhle dát si... Solženicyna?

My mnozí, kteří víme (a veřejně jim připomínáme), že to byl Západ, kdo začal válku proti Rusku na Ukrajině již v roce 2014 krvavým státním převratem, a nyní ji pouze stupňuje k „jadernému prahu“, tomuhle „Spolčení hlupců“ (viz americký spisovatel John Kennedy O'Toole) samozřejmě nic nevysvětlíme. Jsme pro ně jen švábi a krysy (opět pozoruhodně se vracející terminologie Třetí říše). Ale na takového Alexandra Solženicyna (nositele Nobelovy ceny) by třeba dali.

I když – byl to sice sovětský disident, kterého Brežněv vypověděl na Západ, ale poté, co (v roce 1978) pronesl na Harvardu na adresu Západu zdrcující projev, stal se rovněž švábem a krysou. Po rozpadu SSSR se vrátil do Ruska, kde kromě jiného napsal knihu Rusko v troskách (*Rossija v obvale*, 1988). Píše tam:

„Nechť Bůh požehná Ukrajině její samostatný rozvoj, ale její neodpustitelnou chybou bylo její nepoměrné rozšíření o území, která do Lenina nikdy ukrajinskými nebyla – dvě Doněcké oblasti, celý jižní pás Novoruska (Melitopol – Cherson – Oděsa) a Krym.

Kolik ruských občanů protrpělo s nelibostí a úžasem tuto násilnou, ničím neoprávněnou a bez nejmenšího protestu, s ochablostí naší tehdejší diplomacie uskutečněnou krádež Krymu během čtyřadvaceti hodin. I jeho zradu při každém dalším krymském konfliktu. I nepochopitelné předání Sevastopolu, démantu ruské vojenské slávy.

Krádež Sevastopolu je nízkým a ohavným pohrdáním celou ruskou historií 19. a 20. století. Při všech těchto podmínkách Rusko nemůže v žádné formě bez váhání zradit mnohamilionové ruské obyvatelstvo na Ukrajině, zřít se naší jednoty s ním. Když navíc ukrajinské mocenské kruhy si zvolily cestu usilovného utlačování ruského jazyka...”

Tolik Solženicyn, který zemřel v Moskvě v roce 2008 – právě když Vladimíra Putina vystřídal na pět let v prezidentském křesle Dmitrij Medveděv – coby poslední pokus o mírovou koexistenci se Západem. Jak to dopadlo, právě žijeme. Zatím žijeme.

Fialové, Rakušanové, Němcové a další „zastupující říšští protektoři“ se snaží, aby to tak nezůstalo. Demonstrujeme proti nim. Zatím mírumilovně. „Blbost“ je však zjevně nenadnáší. Naopak. Padají čím dál hlouběji.

A náš stát a národ táhnou s sebou.

Do pekél.

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)